

Det har jo allerede tidligere i Aar ligget fremme og været behandlet her i Tinget, og som Følge deraf skal jeg ikke komme langt ind paa Enkeltheder i det. Ved første Behandling havde jeg Lejlighed til ud fra de 14 Aars Erfaring, som jeg har erhvervet mig dels som Medlem af, dels som Formand for Udvalget for Aarhus offentlige Slagtehus, udførligt at omtale de Krav, der burdestilles til en virkelig effektiv Kødkontrol. Lovforslaget er jo paa en enkelt Undtagelse nær ganske enslydende med det sidst behandlede. Den eneste Forandring er den, at hele Kødkontrollen lægges ind under Landbrugsministeriet. Fra det gamle Udvalg er der jo fremsat Ønske om, at Kødkontrollen blev henlagt under eet Ministerium i Modsætning til tidligere, da det faktisk var henlagt under to, nemlig baade Landbrugsministeriet og Justitsministeriet. Jeg og sikkert alle, der ønsker en saa betryggende og effektiv Landskødkontrol som muligt, vilde ønske, at det var Justitsministeriet, hele Sagen var henlagt under. Men efter Regeringsskiftet og de Synspunkter, der nu vil blive de bestemmende, har jeg selvfølgelig ikke været i Tvivl om, at man vilde foreslaa den hele Sag henlagt under Landbrugsministeriet. Jeg tror ikke, at dette vil være saa heldigt, som hvis den blev henlagt under Justitsministeriet. Der forekommer det mig, at Ordningen af Kødkontrollen hører hjemme.

Erfaringerne fra det tidligere Udvalg, som jeg var Medlem af, giver mig ikke noget stort Haab om, at det skal lykkes at faa en virkelig Forbedring af Kødkontrollen gennemført. Stemningen indenfor Venstrekredse, som jo nu vil kunne afgøre Sagen eller i hvert Fald faa Hovedindflydelsen paa dens Afgørelse, er ikke gunstig for en virkelig Kødkontrol, og det foreliggende Lovforslag har, som jeg udtalte sidst ved Sagens Behandling, mange og store Mangler; der er flere uheldige Sider ved det. Man burde tilstræbe en virkelig for hele Landet gældende og ensartet Kødkontrol, det vilde absolut være Idealet. Nu udvider man Kødkontrollen, men paa en Maade, som gør den mindre effektiv for de nye Omraader, som inddrages under den, og svækker Virkningen af den betryggende Kontrol, som findes i Byer med offentlige Slagtehus. Det er uheldigt. En Kontrol, som skaber Tryk, uden at byde nogen virkelig Garanti, og derved bortleder Befolkningens Mistænksomhed, er efter min Mening værre end ingen Kontrol. Min Erfaring gaar ud paa,

at en Kontrol uden offentligt Slagtehus med Slagtevang ikke er meget værd; den kan overhovedet ikke betegnes med det Navn.

Det er i Virkeligheden mærkeligt, at medens man ikke vil anerkende Nødvendigheden af en saadan effektiv Kontrol overfor Indlandets Forbrug, har man fuldt ud anerkendt den for Eksportens Vedkommende. Med Hensyn til denne har man fra Rigsdagens og Regeringens, fra Lovgivningsmagtens Side udtrykkelig erkendt, at der skal være autoriserede Slagtehus og Slagtevang, for at Kontrollen kan være effektiv. Jeg vil spørge, hvad man tror, Englænderne vilde sige, hvis man sendte dem Svinekroppe, som var slagtede privat, selv om de var ledsagede af nok saa mange Dyrlægeattester for, at Dyrene var synede baade i levende og i slagtet Tilstand. Det er ganske overflødigt at spørge om, hvad Englænderne vilde sige, for der er ikke en eneste, som vilde finde paa at gøre det. Det anses for en Selvfølge, at man overhovedet ikke kan gøre Krav paa at faa det Flæsk, der eksporteres, betegnet som kontrolleret, medmindre det kommer fra autoriserede Slagtehus med Slagtevang og fast Kontrol. Men saa snart der er Tale om det indenlandske Forbrug, tager man en helt anden Stilling. Ja, man hørte jo endogsaa nu Venstres Ordfører kræve, at Tilsynet skulde have en større Virkning, end der tilsigtes i Lovforslaget med Hensyn til Indførsel af Kød fra b) Kredse til a) Kredse. Det vil jeg i hvert Fald meget advare imod, og jeg beklager, at man negligerer Landets egen Befolkning, saaledes som man gør, i Forhold til, hvad man finder forsvarligt overfor Udlandet.

Netop i Øjeblikket vilde det være af Betydning at faa en saa god, omfattende og betryggende Kontrol indført som muligt. Der siges nemlig, at Tuberkulosen baade hos Kvæget og hos Svinene her i Landet er i Tiltagende. Hvis det er rigtigt — hvad man maaske kan faa oplyst i et eventuelt Udvalg —, vil der deri ligge en Tilskyndelse til at strække sig saa langt med Kontrol som paa nogen Maade muligt. Sagen er den — og det fremgaar ogsaa tydeligt af de forskellige Synspunkter, som fremhæves —, at dette burde være et rent sanitært Spørgsmaal, men i Virkeligheden har økonomiske Interesser spillet stærkt ind. Det er Forbrugerinteresser, der stilles op imod Producentinteresser. Jeg ser saaledes paa det, at det er af Interesse for den store Befolkning at faa det bedst mulige Produkt for den høje Betaling, der maa ydes for Kødet. Naar der siges, at